

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 27.02.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Svedok je tražio da svedoči putem konferencijske veze sa obrazloženjem da su se zločini dogodili na teritoriji BiH i da hoće da svedoči iz suda na teritoriji BiH. Veće je donelo rešenje da se svedoku dodeli status zaštićenog svedoka i da se saslušanje obavi video linkom.

Saslušanje zaštićenog svedoka Dragana Đokanovića

Svedok je došao u Zvornik 11.06.1992. kao poverenik Predsedništva Republike Srpske da organizuje ratno povereništvo u opštini Zvornik, koje je trebalo da organizuje Skupštinu opštine Zvornik sa odbornicima, izabranim na izborima 1990. godine, zatim da izabere predsednika Skupštine opštine i Izvršni odbor. Svedokov zadatak je bio da kontaktira Srbe na rukovodećim mestima u opštini, i to u Kriznom štabu i Privremenoj vladi. Sa članovima Privremene vlade sastao se 13.06.1992. i od njih je dobio predloge za članove Ratnog predsedništva. Predloženi su Jovan Ivanović, Jovo Mijatović, svedok *N* i Toma Jašić. Pošto je Branko Grujić bio predsednik Opštinskog odbora SDS u Zvorniku, Radovan Karadžić ga je uvrstio u Ratno povereništvo umesto Jovana Ivanovića. U avgustu 1992. održana je Skupština opštine na kojoj je Branko Grujić izabran za predsednika opštine Zvornik. Time je prestao mandat Ratnom povereništvu.

Po mišljenju svedoka svu vlast u Zvorniku imao je optuženi Branko Grujić. Tokom boravka u Zvorniku, u junu 1992. godine, svedok je upoznao izvesnog Marka Pavlovića, za koga nije znao koju funkciju ima, ali je video da ga optuženi Grujić sluša i da je pod njegovim velikim uticajem. Svedok zna da taj Pavlović nije bio član Privremene vlade. Prisustvovao je sastanku sa Radovanom Karadžićem i Ratkom Mladićem 30.06.1992. u Zvorniku, koji je organizovan povodom problema sa paravojnim formacijama. Pamti da je često uzimao reč.

Svedok je pre rata radio kao lekar u Zvorniku. Poznavao je stanovnike. Kada je došao u junu 1992. godine, video je da je grad prazan, da se iseljavaju stari ljudi koji su bili ostali a čuo je i o nekim ubistvima. Upozorio je članove Privremene vlade da će se rat završiti i da će za te događaje odgovarati pred sudom.

Komentar:

Svedok je na pitanje punomoćnika Todorovića razjasnio da je Ratno povereništvo održalo prvu sednicu 1.07.1999. i da je donelo dva zaključka: da se preimenuje Privremena vlada u Izvršni odbor i da se od Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske traži imenovanje načelnika Centra javne bezbednosti. Ta dva zaključka, overena i potpisana, svedok je faksom poslao kabinetu Radovana Karadžiću. To je značajno zbog toga što pokazuje da je od tada policija u Zvorniku bila uključena u sistem državnih organa Republike Srpske.

Svedok je na pitanje Nataše Kandić kada je saznao za ratne zločine, uključujući i ratne zločine u opštini Zvornik, izneo da su strani novinari počeli da pišu o logorima u Republici Srpskoj rano i da je Radovan Karadžić dozvoljavao da oni posećuju te logore. Svedok smatra da je neko namerno činio te zločine da bi strani mediji to objavili. Smatra da su Arkan i Šešelj došli po pozivu u Zvornik i da je Arkan bio nadređen lokalnom rukovodstvu. Arkanova jedinica je precizno znala u koje kuće treba da uđe, ko od Muslimana ima novac. Nakon Arkana u Zvornik su dolazile grupe koje su imale niže kriterijume. O svemu tome svedok je saznao za vreme boravka u Zvorniku u junu 1992. godine, što nedvosmisleno ukazuje da je lokalna vlast bila upoznata sa situacijom u Zvorniku. Svedok je čuo da je lokalna vlast imala jake veze sa policijskim strukturama Republike Srbije.

Fond za humanitarno pravo